

Forbring, og jeg veed ikke, hvilke Resultater man derved vilde komme til. Nei, Sagen er jo den, at der dengang forelaa en Klage, som ikke angik andre end to udtrykkelig fremhævede Tilfælde. Disse to Tilfælde vilde jo ikke i og for sig, om end Klagen med Hensyn til dem var rigtig, kunne have haft nogen Indflydelse paa Valget; men hos Flertallet i den paagjældende Afdeling saavel som hos Thinget, opstod en Mistanke om, at disse to Tilfælde ikke havde været eneste eller isolerede Feiltagelser, men kun vare et Udtryk for en gjennemgaaende Mangel ved Retsførelsen det paagjældende Sted. Det forekom ganske vist mig dengang, at denne Frygt var noget ubegrundet, men Thinget var dengang af en anden Mening. Det er dog imidlertid aabenbart, at det, der ledede til denne Afstemning, kun var en ganske ubestemt Mistanke, en Gising om, at der mulig kunde være gjennemgaaende Feiltagelser, og jeg tror derfor, at Enhver maa erkjende, at det vil kunne være tilstrækkeligt, ja endogsaa, tror jeg, noget mere end tilstrækkeligt, naar man har et saadant Datum som dette Aktstykke, der jo hos Enhver, som har set det, maa vække den bestemte Overbevisning, at man her har en virkelig Udtalelse fra samtlige de Paagjældende. Enhver, der har kastet sit Blik paa dette Aktstykke, vil vist have faaet det Indtryk, at det ikke er noget lavet Aktstykke, men at vi virkelig have de Paagjældendes Underskrift her for os, og mere end det vil man dog vist aldrig med Rimelighed kunne forlange, naar det, som sagt, blot gjælder at have den Gising, Mistanke, som de to angivne Tilfælde have vaakt. Jeg skal iøvrigt bemærke, at ogsaa med Hensyn til disse to Tilfælde foreligger der allerede nu Udvalget Dplysninger, som ganske vist ikke ere af nogen officiel Natur, men som forklare disse Tilfælde paa en Maade, der er overmaade rimelig og naturlig, idet det ene Tilfælde med en vis Sens Pedersen, tror jeg han hed, er fremkommet derved, at man paa hans Nummer, der var 323, havde indført ved en Feiltagelse en Stemme, afgiven af en vis Lars Pedersen, der havde Nr. 320, og det andet Tilfælde er ligeledes opklaret, og den Feiltagelse, som er indløben, maatte meget naturlig kunne finde Sted, men den blev iøvrigt strax rettet. Altsaa ligesom der med Hensyn til disse to Tilfælde allerede foreligger Dplysninger, der gjøre det overveidende sandsynligt, at det er meget undskyldelige og forklarlige Feiltagelser, her have fundet Sted, saaledes foreligger der jo Noget, der alene maa afkræfte den blotte Gising og Formodning, der har været om, at der skulde have været en almindelig Mangel ved hele Retsførelsen. Det var heller ikke muligt for det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) at komme til sit Resultat paa anden Maade end ved at gaa ud fra den Forudsætning, at de Paagjældende ikke vidste, hvad de havde underskrevet. Det forekommer mig, at det var en noget stærk Forudsætning

om disse brave Vælgere. (Berg: Det var Høirevælgere!). Ja, det var Høirevælgere, det er sandt, det kan ikke negtes; jeg indrømmer det ærede Medlem ved Siden af mig, at det var det jo, og jeg vil jo gjerne indrømme ham, at de have ikke stemt godt, men deraf følger jo dog ikke, at de ikke vide, hvad de underskrive, at de ikke have været istand til at vide det. Det, at man maa hengive sig til saadanne Gisinger, tror jeg, nok er et tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, hvor præker hele denne Indsigelse er, og jeg tror, at netop denne Art af Indsigelser er egnet til at vække det Indtryk, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) jo selv erkjendte, at han havde faaet af det Foreliggende, at hvad enten vi udsatte Valget eller ikke, vilde det blive godkendt. Naar man først er kommen til den Overbevisning, forekommer det mig nok at være temmelig klart, at det er en Ubillighed mod den paagjældende Kreds og den paagjældende Kandidat at udsætte Godkendelsen. Jeg maa fastholde, at der paa ingen Maade, saaledes som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds vilde hævde, deri at man idag godkjenner Valget paa de foreliggende Dplysninger, paa nogen Maade skulde ligge en Udtalelse om, at det var en Feil, Thinget havde begaaet, dengang det udsatte Valget, paa ingen Maade; jeg har, som sagt, forklaret, at det netop er i Overensstemmelse med den hele Opfattelse, som man gjorde gjældende, dengang man udsatte Valget. Men, som sagt, det er ikke Meningen, at man vil lade det Forhold, som lægges Forpagter Dahl til Last, men som jo den daværende Ordfører for Afdelingen erkjendte ikke vilde kunne have haft den Indflydelse, at det vilde have kunnet røkke Valgets Gyldighed, da det uden Tvivl i ethvert Fald kun dreier sig om nogle faa Personer, det er ikke Meningen, siger jeg, at man vil lade det forblive underjagt eller lade det falde bort. Det er endogsaa Meningen, at heller ikke Røllierne, uagtet de først ere komne paa Bane paa et meget sent Standpunkt, nemlig en hel Maaned, efterat Valget er afholdt, skulle fjernes, men tværtimod skulde ogsaa disse vedblivende være Gjenstand for Undersøgelse.

Tauber: At det ærede Medlem, som nu satte sig, ikke kan se nogen Ansig til at udsætte dette Valgs Godkendelse, undrer mig ikke, thi han stemte allerede forrige Gang for Valgets ueftirliglige Godkendelse. Derfor tillægger jeg for mit Vedkommende de Bemærkninger, han nu fremførte, mindre Vægt, end om de vare fremkomne fra Medlemmer, der havde stemt for Valgets Udsættelse. Jeg kan ikke i, hvad der nu er fremkommet fra det ærede Medlem, og som jo stemmer i det Væsentlige med, hvad den ærede Ordfører bemærkede, se nogensomhelst Omstændighed, der væsentlig forandrer Stillingen fra 9de August, og derfor kan jeg ikke Andet end opfordre alle dem, som dengang stemte for Udsættelsen af Valgets Godkendelse, til at fastholde dette Standpunkt